

den fortsatte debat. Jeg synes også, at der er elementer af forbedring af retssikkerheden i lovforslaget, vel vidende at det også er væsentligt, som den tidligere ordfører var inde på, at retssikkerhed også hænger sammen med, at borgerne kan forstå reglerne.

Det, som vi for alvor i Kristeligt Folkeparti har betænkelighed ved, er § 7 i lovforslaget, den paragraf, der indeholder bestemmelserne vedrørende den særlige kategori af oplysninger: oplysninger om racemæssig eller etnisk baggrund, politisk, religiøs eller filosofisk overbevisning, fagforeningsmæssige tilhørsforhold og oplysninger om helbredsmaessige og seksuelle forhold. På det område synes jeg nok der er brug for, også på baggrund af den offentlige debat, der har været, at rækkevidden og konsekvensen af de bestemmelser bliver fuldstændig klargjort, inden man når meget videre i hele behandlingen af det her lovforslag.

Det står ikke klart, hvor vidt disse bestemmelser rækker i dag, ej heller for Kristeligt Folkeparti, og ikke mindst på den baggrund må jeg sige, at vi selvfølgelig vil deltage positivt i udvalgsbehandlingen, men at vores endelige stillingtagen også afventer besvarelsen af de mange spørgsmål, som allerede er indkommet til lovforslaget, og som også vil følge i de kommende dage.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg vil gerne starte med at takke ordførerne for modtagelsen af dette meget vigtige lovforslag, som er kompliceret, og som vil få vidtrækkende indflydelse på mange forhold i vores samfund, fordi vores samfund både i den offentlige og den private sektor jo bruger moderne teknologi og også i stigende omfang. Derfor er det utrolig vigtigt, at den lovgivning, vi har til regulering af anvendelsen af moderne teknologi, har den klare målsætning at beskytte det enkelte menneskes integritet, beskytte det enkelte menneskes personfølsomme oplysninger og på den anden side selvfølgelig også at sikre, når det drejer sig om mere trivielle oplysninger, som ikke har nogen personfølsom relation overhovedet, at vi så udnytter den moderne teknologi til at sikre en hurtig og effektiv administration i den offentlige sektor og ikke belaster den private sektor, det private erhvervsliv, unødigt, hvis det er sådan, at man har mulighed for at fremme en hurtig og effektiv behandling i deres administrative procedure.

Med dette her lovforslag har regeringen haft som målsætning at til sikre den balance, balancen mellem på den ene side at sikre maksimal beskyttelse af personfølsomme oplysninger og på den anden side at udnytte alle de teknologier, vi har til rådighed i vores samfund i dag til hurtig og effektiv administration.

Jeg må sige, at for mit eget vedkommende og også for regeringens vedkommende ligger balancepunktet i det her lovforslag, og det er vel vidende, at det bygger på et EU-direktiv, som er vedtaget tilbage i 1995, og som altså omsættes til dansk lovgivning med det her lovforslag. Men målet er foruden at omsætte et EU-direktiv til dansk lovgivning også at få vores egen lovgivning i dag ajour, sikre, at vi har den maksimale beskyttelse.

Der er flere ordførere, der har været inde på, at dette lovforslag sikrer, at der nu er en lovgivning, der i samme lov dækker både den offentlige og den private sektor. Ja, det gør mere end det. Her får vi en lov, der på én og samme tid omfatter den offentlige og den private sektor med hensyn til deres elektroniske databehandling, men vi får også en lovgivning, der er fælles, når det drejer sig om deres manuelle registre og behandling af manuelle oplysninger. Der er for mig at se – og dér var jeg utrolig glad for det, fru Birthe Rønn Hornbech og også fru Seeberg fra Det Konservative Folkeparti havde fanget i det her lovforslag – tale om en øget beskyttelse i forhold til borgerne, specielt på det manuelle område.

Vi lever jo i en tid, hvor der har været en forskrækkelse i befolkningen, når det drejer sig om anvendelse af elektronisk databehandling – af gode grunde, fordi det er ekstremt effektivt. Men samtidig med at vi har lavet en restriktiv lovgivning om elektronisk behandling, har der ikke været den samme optagethed af, hvad man kunne bruge manuelle registre til.

Enhver ved jo, at man i dag med moderne teknologi kan lave meget store sikkerhedsforanstaltninger. Det kan man i forhold til, hvem der har adgang; det kan man på såkaldte logningssystemer, hvor man kan gå ind og spore, hvem der har været inde i systemet. Men hvem kan gøre det på et manuelt system med store papirarkiver, hvor man kan gå hen og trække en skuffe ud i nattens mulm og mørke og tage en mappe op? Hvem kan se, hvem der har læst om stærkt personfølsomme oplysninger i en sådan mappe?